

AVE MARIA

SLOVENSKI
nabožni list
za jugoslovanske
izseljenike
v
Ameriki

Izdala

**Ave Maria
Publishing Co.**

62 St. Marks Pl.
New York,

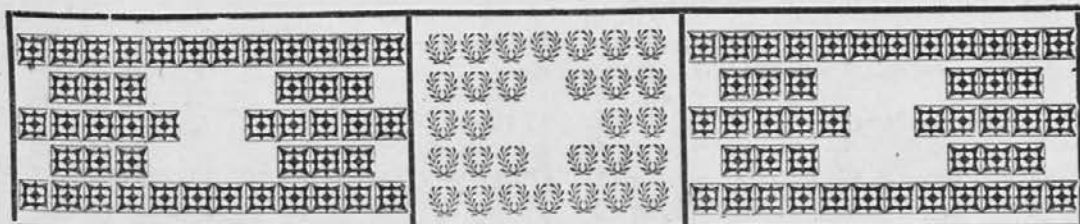
IX. Letnik
1917.

Uredil
Rev. Kazimir Zakrajšek
O. F. M.

II 48132
+

PZ 814/1972

KAZALO IX. LETNIKA 1917.

PESMI:

	Stran
Nežika Tomec. Na novi poti.....	72
Medvedoslava. Kraljica Majnika.....	141
Nežika Rauch.: Jaz sem Marijina hči.....	166
F. P.	
Marija ti si moja mati.....	191
Usliši me mati.....	191
Kraljica majnika.....	191
M. Elizabeta: Marijin otrok.....	191
Ivan Ule: Šmarnični zvonovi.....	196
Mary Rački: O, Marija, usliši nas.....	200
Nežika Tomčeva: Tvoj biser.....	213
Mati Elizabeta: Pod oljkami.....	223
Mati Elizabeta: V solncu mojega življenja.....	232
Mati Elizabeta: Slovenski svet.....	224
Mati Elizabeta: V gozdu.....	255
Nežika Tomčeva: Le eno srce ljubi.....	271
Mary Tekančič: Rod Slovenski, blagor ti.....	275
Mati Elizabeta: Moj Betlehem.....	435
Marija: Detetu v jasicah.....	441

POVESTI.

Eukratida II. del. K. o. f. m.:	
2, 17, 37, 61, 77, 93, 109,	
126, 168, 213, 230, 253, 270,	
285, 301, 319, 335, 351, 367-	
384, 403, 419, 437.	
Umrl, da večno živi, F. V. P.	6
Angel varuh, Sr. Regina.....	14
V vlak, K.	20
Kazen božja, F. P.	43
Neme priče, F. V. P.	66, 82
Vojakova nevesta, F. V. P.	97
Zidarjeva družina, F. V. P.	128, 171
Materine zadnje besede, M Železnikar.....	173
Še nikdar se ne slišalo. K. o. f. m.	189
Marija jo ozdravila, Ludvik Perušek.....	199
Zaupanje v Boga, F. V. P.	258
Rdeča luč, F. V. P.	291, 304
Čuden slučaj, Rev. A. Schiffrer.....	325
Križ pod lipami, F. V. P.	354, 371, 386, 406.
Iz newyorškega življenja, K.	426, 442.

VZGLEDI.

	Stran
Oporoka, K.	5
Sirota, K.	63
Koliko je vredna duša.....	74
Preizkušnja pokorščine.....	74
Mati, kako pa ti?.....	75
Rane naše dobe.....	80
Nedelja.....	116
Petek.....	117
Šmarnice, spisal K. o. f. m.	143
Odslej me bodo srečno imenovali vsi narodi,	
Andrej Tomec.....	177
Šmarnični cvetovi.....	179
Kraljica mila majnika.....	192
Prijetna moja dolžnost, K. o. f. m.	193
Materina solza.....	215
Mesec presvetega Srca.....	231
Stariši, varujte nedolžnosti svojih otrok.....	248
Materin pogled.....	290
Oče naš.....	272
Zlato zrnje med plezami.....	318
Naša dedščina.....	348
Venčajmo se z rožami.....	363
Šola in dom,.....	424

RAZNO.

Srečno novo leto.....	1
Mali Ave Maria.....	13, 55, 86
Slovenskim materam.....	15
Našim ta rdečim v odgovor.....	45
Srebrni jubilej Rev. M. Bilbana.....	45
Jugoslovanska Kat. Jednota.....	95
Javna zahvala.....	10
Veliki petek-Velika noč.....	17
Krasne besede sv. Očeta.....	11
Naši dve katoliški Jednoti.....	120
Cvetje iz rdečih vrtov.....	185
Iz pod peresa slovenskega trpina.....	195
Enketa o narodnih domih.....	201, 216
Koprive iz rdečih vrtov.....	228, 298, 310, 365, 379,
	393
Po boju.....	234
Brooklynska priloga.....	257

	Stran		Stran
Poizvedovalni kotichek	241, 298, 317.	Kv'šku! Detel Pogumno naprejl	67
Socijalna revolucija, K. 256, 322, 338, 388, 409, 423, 288		Križ	80
Novomašnik, bod' pozdravljen	261	Sv Jožef	99
Katere šole so boljše?	262	13 postaja Križevega pota	104
Iz pod peresa naših malih	315	Na Kalvariji	113
Z Bogom in Marijo za narod	340, 433, 447	Slovensko pevsko in dramatično društvo "Danica" v Brooklyn N. Y.	117
Zopet nova obtožba publičnih šol	364	Pojdi in nikar več ne greši	127
Poduk slovenščine v naših šolah, K. 373, 401, 422.		Slovenska cerkev sv. Petra v Steelton Pa.	133
Švgia-švagarija	389	Rev. Luka Gladek	135
Blagemu možu v spomin	394	Mati ljubezniva	142
Slovenski dom v New Yorku	399	Roža skrivnostna	167
Ob sklepu letnika	436	K umirajočemu	175
Iz slovenskih naselbin 8, 23, 47, 69, 85, 103, 118, 131, 197, 205, 224, 235, 263, 276, 293, 308, 332, 343, 359, 375, 390, 411, 428, 444.		Marja z detetom	181
Dopisi 11, 27, 50, 122, 182, 226, 236, 265, 278, 412, 445.		+ Fran Gernovšek	185
Zveza Kat. Slovencev	327, 396, 432	Svobodomiselni narodni dom	205
Slovenska žena	33, 72, 105, 139, 210, 245, 283, 312, 346	Miss Josipina Pavlič	206
Sveta Monika, P. B. Snoj, 34, 72, 139, 210, 246, 283, 312, 346, 480, 416		g. F. G. Tassotti	220
Pod križom je stala,	105	Pravi narodni dom	221
V najnežnejši dobi: P.	106	12. postaja križevega pota	223
Materina društva! Čemu?	240	Jazus, dobri pastir	233
Imenik baterinih društev	350	Sv. Frančišek Asški	259
		Rev. Frančišek Mihelč, novomašnik	261
		+ Frank Kresc	279
		Mati čudovita	307
		Graduantje iz Pueblo, Colo.	308
		Lurška M. B.	324
		Marija čistega spočitja	358
		Blagoslovitev zastave društva Sv. Ane v La Salle, Ill	362
		Prva postaja križevega pota	370
		+ Rev. Paul Hribar	394
		II. postaja križevega pota	395
		Jezus in kananejska žena	405
		Mrs. Mary Bevc	418
		Zveličar nem je rojen	440
		Sv. Družina	443

SLIKE.

Stoj, ne ubijaj!	4
Mr. in Mrs. Tomec in svatje	12
Zasačena kristijana v katakombah	19
Mati ljubezniva	26
Sv. Monika in sv. Avguštin	35

Srečno novo leto!

Kakor še nikdar od kar svet stoji, gleda letos celi svet s skrbjo in strahom v to novo leto. Milijoni vpirajo trepetaje svoje oči v temo negotovosti novega leta v hrepenenju, da bi prodrli to temo in videli, kaj nam prinaša.

Milijone narodov si stoji nasproti držeč morilno orožje v rokah. Cela Evropa je polita s človeško krvjo. V Aziji je vse napeto, Afrika je popila potoke krvi, Avstralija, kot angleška posest je v vojski, in Amerika? — ali ne visi Demoklejev meč vojske tudi nad njo? Meksikansko vprašanje? Evropsko trgovsko vprašanje?

Zato: srečno novo leto! Novo leto 1917!

Bodeš li srečno? Nam li prinašaš mir?

Ne vemo! Upamo, prosimo, vzdihujemo! Toda, če bo mir letos, kdo ve?

Eno je gotovo!

Tisto novo leto, bo prineslo svetu, človeštvu zopet nazaj ljubi mir, ki mu bo prineslo najprej vir vsega miru — Boga!

Tisto leto nam bode dalo mir in sicer trajen mir, edino pravi mir, katero nam bode prineslo nazaj trdno vero v Boga. Brez te podlage si pa zaman voščimo in želimo srečno novo leto. Nesrečno bode vsako življenje, vsako srce, nesrečne bodo vse družine, nesrečne vse države, nesrečni vsi narodi, nesrečen cel človeški rod, ako ne bode vere med nami.

Jezus je kralj miru!

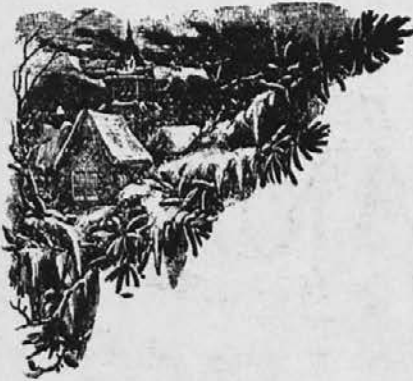
Kdor vanj veruje, veruje, v mir, v srečo. Kdor njega zamuje, zamuje mir, zamuje srečo.

Kjer je vera, tam je upanje,
kjer je upanje, tam je ljubezen,
kjer je ljubezen, tam je mir,
kjer je mir, tam je Bog,
kjer je Bog, tam ni nadlog.

Zato voščimo svetu tako:

“Srečno novo leto”!

EUKRATIDA.

K.

Kratka vsebina prvega dela Eukratide iz lanskega letnika: Za časa cesarja Deoklecijana, živela sta v Braga Augusta v Luzitaniji sedanjí Portugalski star senator rimski v pokojú in njegova hči Eukratida. Eukratida je bila kristiana. Nien oče Oteomero pa zagrižen sovražnik kristianov. Ko je oče le silil vanjo, da naj se omoži, češ, da jo želi videti preskrbljeno predno umrie, mu je razodela, da je kristiana. Očeta je to silno razkačilo. Za Eukratido je oledal plemenit mladenič, novelinik vojaške posadke v Braga Augusta. Oteomero si je želel tega mladeniča za zeta. Toda tudi temu je Eukratida priznala, da je kristiana. Vendar Lupercij ni sovražil kristianov in bi jo tudi kot kristiano vzel za ženo. Toda Eukratida je silno ljubila svojega starega očeta in je srčno želela, da bi tudi nien oče postal kristian. Ko je na videla to očetovo sovraštvo do kristianov, odločila se je za velik korak, veliko žrtev za očeta: obliubila je Bogu vedno devišstvo. Slučaino je na prišel k vrtni utici prav takrat Oteomero, bilo je no noči, ko je Eukratida položila to veliko žrtev na oltar no rokah škofa Urbana. Lupercij je na prav kar dobil poziv, da se mora vrniti v Rim, kamor je prestavljen. Predno je odšel, prišel je v Luzitanijo nov cesariev namestnik Kast. Njegovo imenovanje je izposloval Oteomero, ker je poznal Kasta krutega in razuzdanega človeka, zato, da bi začel preganjanje kristianov po glasiti Deoklecijanovih razglasov proti kristianom. Kast se je takoi zagledal v Eukratido in kolikor več je ž njo občeval, toliko bolj jo je noželel. Lupercij je poznal Kasta, zato se je bal za Eukratido. Kastova sestra Marcela je bila dobro dekle in sti bile z Eukratido veliki priiateliici. Težko je odšel Lupercij, ker se je bal za Eukratido. Vendar Marcela mu je obliubila, da bođe skrbela za njo. Oteomero je vedno boli tiščal v Kasta, naj začne preganjanje kristiane. Toda bil je prelahkoživen, da bi se nečal s takimi stvarmi in ni hotel. Pač na pridno hodil za Eukratido. Toda Eukratida ga je ponolnoma zavrela in povedala naravnost, da ga nikdar ne bode vzela in da je kristian! Kastu se je soreneno poželenie no Eukratidi v smrtno sovraštvo. In takoi, ko je izvedel da je kristiana, je razglasil cesarieve naredbe da se bode tako lahko zmaščeval nad njo in nad Oteomerom, katerega ni rad videl ker se preveč vmešaval v njegove državne zadeve. Tako se je sovraštvo do kristianov pri Oteomeru maščevalo na njegovi hčeri in na niem samem Marcela je sporočila Luperciju o vsem kaj se godi doma, da je Eukratida v veliki nevarnosti. Izposloval si je

dopust in prišel domov. Toda Eukratida je bila že zaprta v ieči. Ker je Kast smatral Lupercija za svojega tekmeca, ki je vzrok, da je Eukratida niega zavglá, se je njegova maščevalnost še boli vnela in se je zveselil. Na dan sodbe so še enkrat vsi poskušali: Oteomero, Lupercij, Kast, da bi Eukratido pregovorili, da bi se odpovedala svoji veri. Toda hotela je dokončati svojo žrtev za očeta. Kast io je obsodil in bila je mučena. Oteomero, nien, oče ko je čul obsodbo, je bežal kakor nor izpred sodišča. Toda kri hčere ni bila zastoni. Milost božja je bila močnejša. Premagan se je vrnil, pokleknil k umirajoči hčeri in priznal: “Dete moje, tudi jaz veruiem v Jezusa Kristusa”

“O kako sem srečna”, je vzdihnila junakinia. Rabeli je pahnil očeta proč in porinil meč v srce mučenice, ki je odhitela k Bogu po svoje nezmerno plačilo.

II. del I. LUPERCIJ.

EUKRATIDA je junaško borila svojo borbo za večno mučeniške zmage do zadnjeha vzdihá. To ni bile več boječe deklet, navajeno vseh ugodnosti in prijetnosti tega sveta, ne več čustvena hči senatorja Oteomera, to je Eukratida. Jezus Nazareški na sv. križu, prepričanje o bila junakinja --- kristjana resničnosti njegove sv. vere, upanje na večno zmago v nebesih in — ljubezen do ljubljenege Očeta, to ji je stalo za čas mučenja pred očmi, da je tako hrabro prenašala vse bolečne.

Pa še nekaj je bilo, kar ji je dajalo moči in srčnosti, da se ni ustrašila tako grozovitega in krutega mučenja. To je bilo tisto skrivnostno zdravilo, ki je že toliko

slabih naredilo močnih, iz slabotnih žensk naredilo junakinje, iz boječih deklet hrabrih vojakov Kristusovih, iz onahljivih in občutljivih človeških narav krepkih in nevstrašenih borilcev za vero Kristusovo — presv. Rešnje Telo.

Proti jutru tega za Eukratido tako strašnega, ob jednom pa blaženega dne zmage, je bilo, ko je po posredovanju Marcelle smel priti v ječo k nji škof Feliks, naslednik škofa Urbana, ki je bil umorjen takoj prve tedne preganjanja. Prinesel je sv. popotnico. O s kolikim hrepenenjem je želelo ubogo stisko dekle po temu krepčilu za tako strašne muke, kajti njena deklisla narava je trepetala in se bala. Ko je v temi ječe čakala tega dne, slikala ji je domišljija naprej, kaj jo čaka, kako strašne bodo bolečine. Spomnila se je na vse, kar je čula, kako so do sedaj mučili uboge pristaše Jezusove. Da, vse to je videla v duhu in trepetala. Prišli so celo trenutki, ki je človeška slabost zmagovala njeno junaško vero, da je omahovala. Prišle so slutnje.

"Bodi pametna!" ji je govoril skušnjavec. "Poglej, mlada si še! Ali naj uničiš tako mlada sebe in svojega očeta? Saj se lahko spokoriš, ako se sedaj tudi navidezni udaš in žrtvuješ malikom!"

"Pomisli na strašne muke, ki te čakajo! Vedi, Kasta si do smrti užalila, ko si ga tako zavrгла. Zmaščeval se bode nad teboj!"

In zatrepetalo ji je srce!

In zopet je je domišljija naslikala ubogega starega očeta, kako joka za njo. In starček, katerega ona tako ljubi, bo uničen! Ali ni neusmiljeno, da se ona, njegova hči, ne usmili vsaj njega?

V takih strašnih duševnih bojih jo je dobil škof Feliks. O kako se ga je zveselila. Še enkrat je opravila dobro sv. spoved, in potem prejela Onega, ki je srčnost mučencev — Gospoda Jezusa.

Ali si bil že kedaj v velikih telesnih in dušnih stiskah? Ako si v takih trenutkih šel k sv. spovedi, jo dobro opravil, šel potem k mizi Gospodovi, sprejel tam

z veliko dušno žejo in hrepenenjem Gospoda v svoje srce, ali se spominjaš na sladko, nebeško tolažbo in mir, katero je začutilo tvoje srce. Ako si to čutil, potem boš vsaj malo razumel nebeško tolažbo, katero je dobila uboga mučenica pri sv. obhajilu in sv. popotnici.

"Hči! Bodi močna! Zaupaj na Jezusa! Potrpi nekoliko in za to pa sprejmeš celo večnost veselja, radosti in plačila", ji je govoril.

"Oče, ne bojte se! Molite za me! Sedaj sem mirna, sem odločena. Gospod Jezus je pri meni, kdo me bode ločil od njega!"

In tako smo potem našli pred Kastom, pred sodiščem in tako tudi cel čas strašnega mučenja — junakinjo Eukratido.

Veliko meščanov je bila priča tega strašnega mučenja. Poganstvo je storilo človeško srce v zverinsko, krvoločno, neusmiljeno in neobčutno; čim večje so bile krutosti. Čim večje so bile bolečine in muke, v katerih se je žrtva poganstva zvijala, tem večja je bila naslada, v kateri se je paslo pozverinjeno srce. Najlepše gledališke igre so bile gladijatorske, ko so se igralci, sužnji, pred očmi tisočev mesarili in klali, ali ko so pozneje metali kristjane divjim zverem, in so jih pred njihovimi očmi trgale in mesarile.

Tudi ti meščani niso bili boljši. Poznali so Eukratido. Ko so videli, kako je junaško prenašala, kako je v najstrašnejših mukah, ko ji je rabelj zabijal velike žeblje za nohte, uprla oči proti nebu in glasno molila in klicala na pomoč Jezusa, da bi ji dal moč vstrajnosti do konca, začutili so tudi oni nekaki čut, ki bi naj bil čut sočutja in nekateri so godrnjaje in nejevoljni odšli.

Lupercij je poskusil vse, da bi jo bil rešil najprej iz rok Kasta. Kast ga je moral vreči iz palače, ko ni hotel oditi na predvečer sodbe.

"Ako ne greš takoj, glej meč, ki ti bo zaprl za vekomaj tvoja usta. Pri Jupiteru in vseh bogovih! Ne bil bi Kast, ko bi si dovolil, da kdo govori z menoj kot poglavarjem tako, kakor si ti upaš, pa naj bode kdor koli! To dekle je kristjana, to priznaš. Obljubil sem ti, da ji daš

priložnost, da se odpove svoji neumni veri in si tako reši življenje. Ako noče, postava je postava. Kaj hočeš še več?" in straža ga je porinila čez prag.

"Prokleti pes! Pri Jupitru se zaklinjam, da se bodem maščeval," je Lupercij na cesti dvignil pest in požugal Kastu, ki se mu je samo zakrohotal češ: "Le počasi! Ne pozabi, da imam moč tudi proti tebi, ako treba."

Ko je potem pri sodišču videl, da je vse prigovarjanje zastonj, da se Eukratida ne uda in ko je potem še čul strašno obsodbo, stemnilo se mu je pred očmi, kri mu je zavrela po celem telesu, srd in jeza ga je popadla in že je zgrabil za meč, da bi planil na Kasta in ga z jednim mahljejem posekal.

"O, Gospod, Jezus, zahvalim se ti za toliko milost, ki mi jo daješ s tem, da smem za te trpeti. Daj mi srčnosti in

junaštva. Gospod Jezus, stoj pri meni v tem boju! Vse, vse rada trpim za Te in za svojega očeta", je govorila Eukratida, ko je čula svojo smrtno obsodbo.

Kakor strašni udarci kladiva bile so te besede za Lupercijevo srce. Streslo ga je nekaj. — Začutil je bližino nekega drugega sveta, njemu nepoznanega.

To boječe, slabotno dekle pa je hvallilo svojega Boga za smrtno obsodbo? Ta plemenita Eukratida, pa gre tako junaško v smrt za svojega Boga in očeta?

Kakor bi se mu zmešalo, ni vedel prav kje je, kaj se godi z njim. Kakor okamenel postoji za trenotek. V tem odpeljejo Eukratido v "amfiteater", kjer se naj začne njen smrtni boj. Hotel je skočiti za rabeljni. Posekal bi vse, kot divje zveri, toda niti premakniti se ni mogel.

Slednjič se zave in zbeži proč strašno razburjen.

Stoj! Ne ubijaj!

Oporoka.

K.

BILG je v francosko-nemški vojski. V boj je moral tudi mlad francoski mož, ki je zapustil doma nedorasle otročiče in odšel se bojevat za svojo domovino proti sovražnim Nemcem.

Vojska se je končala. Veliko mož in mladeničev se je vrnilo domov v svoje srečne družinice. Le družinica tega moža je čakala in čakala. Toda zamanj! Ni bilo ne moža, ne kakega sporočila. Imel je mater udovo, ki ga je jokaje željno čakala; čim dalje ga ni bilo, tem težje so ga čakali. Že so začeli vsi izgubljati upanje, da bi kaj gotovega izvedeli, ko dobi žalostna mati nekega dne pismo.

"Oj, hvala Bogu", je vesela mati vskliknila, ko je spoznala pišavo sinovo. Vsi so se veselja zjokali.

"Dobili smo vsaj kako sporočilo!"

Ko si mati obriše solze, pogleda natanjčneje pisavo. Kaj je to? Tako čudno je črnilo, s katerim je pisano. Ali ni to kri?

Odpre ga s tresočo roko in čita:

"Ljuba moja mati! — Ranjem sem. Kri mi lije curkoma iz rane na prsih. Veit, da bom umrl. Nimam črnila, zato sem odlomil vejico in pišem vam z lastno krvjo. O, mati, prosim vas, skrbite za moje otročiče sirote...."

Mati je omledela.

Kako sveta je morala biti priča za to materino oporoka, pisana s krvjo umirajočega sina.

Strašno je bilo na oni veliki petek, ko se je bila odločilna bitka med Jezusom in peklom, grehom in smrtjo! Zemlja se je tresla, skale so pokale, solnce je otemnelo. Tam na Kalvariji je pa visel na svetem Križu zmagovalec in umirajoč slavil svojo zmago. Tudi On je bil smrtno ranjen. Kri je lila curkoma iz nešteti ran presvetega Telesa.

Tudi ta junak je mislil v zadnjih trenutkih na svoje otroke, na svojo družinico, katoliško cerkev, katero je kupil s svojo srčno krvjo. Ali naj nas sedaj pusti sirote zapuščene? Tako težak nauk nam je dal, tako težko križevno pot proti nebesom nam je pokazal, toliko sovražnikov stoji ob tej poti. O, ne, ne, Gospod! Ne zapusti nas sirot!

Toda, ne bojmo se. Ali nam ni že v življenju obljubil, da nas ne bo zapustil kot sirote.

In res! Tudi Gospod Jezus ni imel črnila, da bi bil napisal svojo oporoko. Bil pa je v Njegovo roko zabit železen žebelj in ta je pisal na les Križa to oporoko.

Jezus je videl pod križem stati svojo Mater, pripoveduje sv. pismo, in njegovo skrbno srce je v tem velikim trenutku mislilo na svojo jokajočo mater in na nas, sirote! Naj jih zapustim brez matere? Ne!

"Mati, glej tvoj sin!"

"Sin, glej tvojo mater!"

O sveta oporoka Jezusova! O, Jezus, hvala Ti, hvala tisočera za toliko in tako bogato dedščino! — Za materino srce! —

O, kako sveta mora biti tudi tej Materi Jezusovi taka oporoka zapisana s krvjo,

zapečateni s zevajočimi ranami božjega Sina Zveličarja.

O, blagor nam, da smo podedovali po Gospodu Jezusu Kristusu toliko dedščino, kajti ta mati zna ceniti to oporoko in je njeno največje veselje jo spolnovoti.

In od tedaj do danes, skozi dva tisoč let, ali ni cel človeški rod priča, da je ta Mati zvesto spolnovala to oporoko, to zadnjo voljo na križu umirajčega sina, in jo še spolnuje. Ne, še nikdar se ni slišalo, da bil kdo neusliščan ostal, kdor je k tej Materi pribežal in njo prosil pomoči, zakaj ona je naša prava mati!

Da, koliko grenkih solza je obrisala ta mati od tedaj iz oči obojokanih otrok Eve!

Koliko stiskanih src je potolažila. Koliko človeške bede polajšala! Koliko srčnih ran zacelila, koliko zašlih ovčic pripeljala nazaj na srčno pot zveličanja. Koliko mladim srcem rešila lilijo nedolžnosti, koliko grešnim zgubam pridobila spo-

kornih solz! Kolikerim umirajočim je osladila grenke in strašne trenutke zadnjega smrtnega boja!

Da! Cel človeški rod je priča, da je bila tej materi od tedaj, ko je po oporoki sinovi postala naša mati, ta oporoka sveta, da jo je vestno izpolnovala. Od tedaj ni smo več sirote, temveč srečni otroci blage in mile Mater Marije.

Zato o Gospod, kako smo Ti hvaležni za to dedščino.

Rojak, človek, ali tudi ti z menoj v tem ne soglašaj? Ali ni tvoje srce, tvoje življenje dokaz, da je bila Marija res tvoja zvesta, prava mati?

O, kaj ne, iz celega sveta, iz vseh src, iz celega človeškega rodu, iz nebes in cele zemlje odmeva en slavospev:

"Ave Ave Maria! — Ave! Ave, naša Mati Marija!"

Nebo in zemlja, vse glasi:
Ceščena si Marija Ti!

Umrl - da večno živi.

F. V. P.

TEŽAVO odpre trudne oči Janko Strnad. Še je življenje v njem. Oči še vidijo, ušesa še slišijo in srce še čuti. Tudi čuti, kako odteka rdeča, topla kri, počast in enakomerno iz mladih prs.

Njegove oči vidijo, dasi je temna noč, v daljavi požar.

Njegova ušesa slišijo. Tam na planotah neprestano grme topovi. ropotajo strojne puške, čuje se žvenket jekla, bobnenje in šumenje kakor morskih valov. Tukaj pa ob vrhovih dreves šumi mrzla burja in toži: — "gorje, gorje, gorje!"

Veliko bolje sliši vse to v tej samoti, kakor pa tam v peklu, kjer je še bil pred malo časom in vodil oddelek vojakov v

naskok, — kjer ga je zadela smrtna krogla.

Hotel je še iti za svojim vojem, ali moči so ga zapustile. Z poslednjimi močmi se je priplazil do zavarovanega grička ob gozdu.

Sedaj mora umreti? Umreti? Smrt že prihaja. Glej jo tam — s koso — se bliža — !

Ali je res konec? Konec visokoletečih načrtov, konec častiteljnih sanj? Tukaj na goli zemlji mora umreti, pa še tako mlad? Umreti zaradi male rane, ki mu je prodrla sovražna krogla, tako sam in zapuščen!

Kaj mu pomaga železni križec, lovoričke, kaj mu koristijo vsa odlikovanja in časti? Njegovi tovariši bodo nekaj dni žalovati za njim. Njegovi stariši bodo plakali. — Stariši! Nekak sovražen čut

ga prešine proti sicer tako ljubljnim starišem.

Bral je včeraj z okorno roko pisano pismo od matere svojega strežaja: Ljubi sin, bodi hraber in zvest, zvest ljubemu Bogu. Če padeš, bodem točila solze, ali veliko, veliko več bodem molila za tebe, da te ljubi Bog prav kmalu vzame v svoja prelepa nebesa.

Včeraj se je še priprostosti te žene in svojega sluga smejal. Kolikokrat se je pomilovalno smejal vojakom, ki so z rožnim vencem v eni in puško z nasajenim bodalom v drugi roki naskočili sovražnika!

Tudi za njim bodo jokali, britko jokali. Ali kedo se ga bo spominjal in skrbel zanj onstran groba? Kedo bode zanj molil? Kedo mu bo prižigal lučke ki bi mu svetile do vrat večnega življenja. — Večno življenje?!

Oče njegov ga je učil, da ni večnosti — po smrti ni življenja. Nesmrtnost je v slavi in junaštvu. Janku se je zastudila sedaj taka večnost. Bridke solze so obile njegov od smodnika začrnel obraz.

Ni nobenega tukaj, da bi ga zopet podučil, da bi mu vrnil vero rane mladosti?

Vtrdnem zdravju je verjel svojemu očetu in tajil dušo, sedaj pa čuti bližino večnosti, bližino Boga.

Pogumno in bojaželjno je šel v vojsko v napore in smrt, da tudi v smrt! In sedaj se boji smrti. —

Ne, nočem umreti! Ne tako, ne tako! Živeti hočem! Ni nobenega tukaj, da bi ga učil živeti?

"Hočem svetu odmreti, Janko, da bom večno živela!"

Ali mu ni tako povedala Nežika, sosedova hčerka, njegova prva, tiha in vroča ljubezen? Ali ni mislil, da zatone za večno solnce, ko je odšla da postane redovnica?

"Prenapetost", je rekel oče.

"Romantična ideja", pristavi mati.

Njemu je pa bilo za umreti žalosti. Dolgo časa se niso zacelile rane, ki jih povzročila ločitev od ljubljene in lepe devojke.

Potem, ali ne čuje sedaj orgelj, kakor ono jutro v samostanski cerkvi, srebrni glas zvonov, ali ne čuje šepetanje nevest božjih, med katerimi je tudi Nežika? Ali moli tudi za njega?

Začel je blesti. Z jasnimi očmi je gledal okrog Janko, a videl ni nič. Tudi ni videl luči ki se mu je bližala. Ni videl belega pokrivala usmiljenke, ki je pokleknila poleg njega in mu posvetila v obraz.

"Janko! Janko Strnad!"

Ni čutil tresoče roke usmiljene Samaritanke, ki mu je razrezala vojaški plašč, iz katerega je vrela kri, da zamaši rano.

Jankov duh je plaval drugje.

"Hura, hura"! Zmaga! Živela domovina!" je z zadnjimi močmi klical.

"Živeti hočem! Nežika, pomagaj! Nauči me, da bom večno živel; čuješ? Poslušaj cimbale, poslušaj kitare! Nežika! Hitro, hitro!"

Daj mi lilijo, — daj mi palmo! — Hosana Sinu Davidovem! Ne moreš? —

Vzemi lovorike, vzemi rdeče vrtnice — iz moje srčne krvi so vzrastle — daruj jih Gospodu!

Tiho, v presledkih so govorile njegove ustnice, vendar tako, kokar od notranje sile, iz dna duše. Telo se še enkrat krčevito stresse in ugasnilo je mlado življenje.

Sestra Klara usmiljenka, nekdanja Nežika mu stisne v roke križ, njene solze so močile njegove mrtve roke.

"Janko, sosedov sin, tovariš iz otroških let!"

Koliko je molila ona zanj! Koliko! — Umrl je, da večno živi —.

Iz Slovenskih Naselbin.

New York, N. Y. — Društvo Sv. Ane, K. S. K. J. je slavilo dne 10. decembra desetletnico svojega obstanka. Društvenice so pristopile med slovesno sv. mašo k skupnemu sv. obhajilu. Tako bi moralo vsako katoliško društvo proslaviti svoj jubilej. Društvu častitamo!

New York, N. Y. — Praznik Brezmadežnega spočetja je tudi tukajšna Marijina družba lepo proslavila, kakor vsako leto. Tridnevne duhovne vaje je vodil Very Rev. Benigen Snoj, O. F. M. V nedeljo 10. decembra je cela družba slovesno pristopila k skupnemu sv. obhajilu. Popoldne je bil slovesen sklep s slovesnim sprejemom novih članic, dvanajst po številu. Ta dan je bila tudi blagoslovljena nova društvena zastava.

Forest City, Pa. — Umril je rojak Alojz Zavrl, bivši zastopnik našega lista Ave Maria. — Bil je to mož poštenjak in zgled vernega Slovenca. Sodeloval je pri ustanovitvi društva Sv. Barbare, ter je bil njen predsednik. Pokojnika je silno bolelo, ko je videl pri tej organizaciji, kako se vanjo silijo rdeče propalice. Bolelo ga je, ko se je pri zadnji konvenciji sklenilo, da se izpusti iz imena "katol.". Bil je tudi soustanovitelj slovenske cerkve sv. Jožefa, ter prvi predsednik cerkvenega odbora. Bil je tudi neustrašen boritelj za resnico in pravico in se ni nikdar bal pokazati svojega odločno katoliškega prepričanja. Njegovi blagi soprogi in zapuščeni družini naše iskreno sožalje.

Newburgh, Cleveland, O. — Ministrantsko društvo sv. Janeza je izvolilo za prihodnje leto sledeči odbor: predsednik Anton Suhadolnik, tajnik Rudolf Bobnar, blagajnik Frank Suhadolnik, zakristani so: Rudolf Bobnar, John Fortuna, A. Suhadolnik, A. Papež, Frank Suhadolnik. Nadzornik: Frank Terček. Dne 19. decembra je bilo sprejetih veliko novih udov. Društvo je imelo minulo leto \$70.25 dohodkov, stroškov \$45.90, tako ostane v blagajni \$24.35.

— — — Fer se je izvanredno dobro obnesel. Čistega preostanka je \$2.200.00. Šolski otroci so silno veliko storili za fer.

Newburgh, Cleveland, Ohio. — Praznik Brezmadežnega spočetja je Marijina dekleška družba poslavila s primerno cerkveno slovesnostjo. Bil je slovesen sprejem novih članic. Slavnostni govor ob tej priliki je imel Rev. Jos. Skur, slovenski župnik iz Loraina. Društvenice imajo vsako tretjo nedeljo v mesecu skupno sveto obhajilo.

Cleveland, O. — Pevsko društvo "Lira" je priredilo v novembru veliki koncert, ki je jako dobro uspel. Častitamo!

Umril je Jakob Hribar, brat Rev. Paula Hribarja, župnika v Collinwoodu, O. Bil je ubit na laškem bojišču. Blagemu gospodu župniku naše iskreno sožalje, umrie je jako dobro uspel. Častitamo!

Slogi: "All right! You good boy! Drugi sicer pravijo drugače in menda imajo bolj prav. Sicer pa ne bo še jutri konec vsega in morebiti pride tudi tukaj še na naše".

Lorain, O. — Tukaj smo imeli sv. misijon, katerega je vodil č. g. F. Ažbe, župnik iz Waukegan, Ill. Zelo lepa je bila udeležba in ne bomo kmalu pozabili vrlega gospoda misijonarja in njih lepih nauk.

Bridgeport, Conn. Sveti misijon so imeli Slovenci župnije sv. Križa od 10. do 17. decembra. Vodil ga je Rev. P. Kazimir Zakrajšek, O. F. M. Sv. misijon je jako lepo vspel. Med misijonom se je ustanovila bratovščina živega sv. rožnega venca. Lep je bil sklep sv. misijona, ko je bil blagoslovljen nov krasen misijonski križ. Te slavnosti sta se udeležila tudi Rev. A. Komara in Rev. G. Panik, slovaška župnika. Med sv. misijonom se je lepo število župljanov naročilo na list "Ave Marija". To je najboljši odgovor župljanov na mažarske napade na župnijo in g. župnika in na nas "panslavske" slovenske duhovnike.

Čast g. župniku Rev. J. M. Golobu, kakor tudi dobrim Bridgeportskim Slovincem!

V Chicago, Ill. bo priredilo društvo Marije Pomagaj dne 28. januarja igro "Pri-segam". Ker je igra lepa in vspodbudna, čisti dobiček nje pa namenjen v prid slovenske cerkve, gotovo ne bode nobenemu žal, če se te zabave udeleži.

Chicago, Ill. — 40 urna pobožnost se je vršila v cerkvi sv. Štefana 17., 18. in 19. decembra.

So. Chicago, Ill. — Cerkevni fer pred adventom se je jako dobro obnesel. Farani so tekmovali med seboj, kdo bo več naredil za vseh prireditve. Župljani čutijo potrebo slovenske župnijske šole.

Joliet, Ill. — Bratovščina sv. Rožnega venca je obhajala v decembru svoj srebr-

ni jubilej obstanka. Ustanovljeno je bilo dne 6. novembra 1891. Bratovščina ima men povspeševati med udi in v naselbini ljubezen do molitve Rožnega venca, ob enem pa skrbeti za olepšavo župne cerkve. Veliko dobrega je storila že ta bratovščina za našo cerkev.

La Salle, Ill. — Katol. in dramatično pevsko društvo "Slovenija" se lepo razvija v čast in veselje cele naselbine. Le krepko naprej!

Hermine, Pa. — Gospod urednik:— Ako pogledate imenik društev v koledarju Ave Maria, si bodele gotovo mislili, da nas je tukaj nad tisoč Slovencev. Kje imajo pa cerkev? Tukaj smo reveži. Svojo omiko seje Glas Svobode in kakoršno seme takšen je sad. Imeli smo tukaj sv. birmo, katero je sprejelo nad 195 otrok vseh narodnosti. Slovenski stariši imajo nekateri po 6 otrok od 7 do 15 let starih, pa ni nobeden od teh bil pri sv. birmi. Po brezverskih listih okuženi stariši jim tega ne puste. Divjih zakonov je veliko. Kakšno je tako življenje! Bog se usmili.

Katoliške župnijske šole so za nič, pravijo. Toda vsako leto prinaša več in več dokazov, da so veliko boljše, kakor so pa publične šole. Mesto Pittsburgh je razpisalo 18 nagrad za 18 najboljših nalog iz zgodovine mesta Pittsburgh. Od teh 18 nagrad jih je komisija prisodila 10 katoliškim župnijskim šolam, publicnim pa le osem.

Whiting, Pa. je bila 26. novembra blagoslovljena nova župna cerkev, h kateri tudi Slovenci spadajo. Slovenska društva iz Hostetter so se te slavnosti udeležila korporativno, kar jim je gotovo v čast!—Rojaki, ne pozabite si za velikonočni čas dobiti slovenskega duhovnika.

Koledar "Ave Maria" je pošel. Prosimo, naj se ga več ne naroča, ker je vsa zaloga pošla. Kaj takega pa nismo pričakovali!

Eveleth, Minn. — Med društvom Krščanskih mater je kaj živahno gibanje in dobro napreduje. Dne 14. jan. bo priredilo veselico v korist naše cerkve Sv. Družine v Auditorijem dvorani. Poleg šaljive igre, katero bodo igrali odrastli, bodo nastopili tudi otročiči s svojo igro. K. P.

Rev. Ksaver Meško, slovenski pisatelj in pesnik nam je te dni pisal: "Hvaležno potrjujem sprejem... Bil sem jih zelo potreben, zakaj ne godi se mi dobro. Po vojni zapustim menda, kakor mnogi drugi, "domovino" in pridem v Ameriko v svet "prostosti". Spominjajte se me v molitvi vas prosim". Pa še nekateri podkupljenci pišejo o — — —

Ely, Minn. — Danes smo spremili k večnemu počitku rojakinjo Marijo Plut, rojeno v Brezovi Rebri pri Semiču na Dolenjskem. Društvo sv. Ane S. H. Z. je svoji umrli članici priredilo dostojen pogreb, katerega je vodil slovenski pogrebnik Štean Bañovec. Pogrebne molitve je opravil Rt. Rev. Msgr. Buh. Za blago pokojnico žaluje soprog in petero otrok. — V tukajšno bolnišnico je bil te dni pripeljan in gozda, kjer je drvaril, rojak Jožef Robič Zadel ga je po jedni strani mrtvovud. Gožupnik ga je previdel s sv. zakramenti. Jos. J. Peshel.

Anaconda, Mont. Pred božičem se je vršil v tukajšnji irski cerkvi sv. misijon. Pred dvajsetimi leti sem v omenjeni cerkvi slišal prvič v Ameriki slovensko pridigo, katero je govoril † Rev. J. Solnce. Takrat je bila le ena katoliška cerkev tukaj. Pozneje smo Slovenci in Hrvati sezidali novo cerkev sv. Petra sedaj je pa tam tudi irska župnija.

Ko je še tukaj misijonaril č. g. Solnce, ni bilo mogoče dobiti niti enega ministranta, sedaj jih je pa okrog 100, pred oltarjem o velikih praznikih. K.

(Kakor sklepamo iz Vašega dopisa, je v Anacondi veliko naših rojakov, žal, da imamo od tam samo dva naročnika. Kje so pa drugi? Op. ur.)

Joliet, Ill. — "... Posebno se Vam zahvalim, da redno pošiljate list. veseli me, da bo prihajal v prihodnje dvakrat na mesec. Saj vaš list smatram za ščit proti rdečkarjem. Le tako odločno in pogumno naprej. Koledar je krasen in vam častitam in mislim, da smo ameriški Slovenci lahko ponosni nanj! G. urednik, povedati Vam moram tudi, ako imate po Ameriki še več takih zastopnikov, kakor ga za Joliet v Mr. Muhiču, potem vem, da bo vaš list v enem letu dobil še enkrat toliko naročnikov. To Vam je mož! Sicer pa res, da bi nobena slovenska hiša ne smela biti brez tega lista.

John Kirin.

(Opazka urednikova: G. Muhič je v resnici zastopnik, za katerega smo Bogu hvaležni, da ga imamo. Bog mu naj plača na Marijino priprošnjo vse, kar stori za naš list, za katerega se tako požrtvovalno trudi! — Joliet je pač biser slovenskih naselbin v vseh ozirih in smo vsi Amerikanci ponosni nanj.)

Častitim slovenskim duhovnikom.

Iz Willarta, Wis, za božjo voljo prosijo č. slovenske duhovnike, naj se jih kedo usmili in pride k njim. Sejo za sejo prirejajo, † posvetujejo se sem ter tja, pa kaj vse to pomaga, ako pa ni pastirja. Zavezali so se, da bode vsak daroval po \$25, da bo župnija v Willardu. Vse so pripravljene žrtvovati, samo, da bi dobili duhovnika. Smili se jim zlasti mladina.

Kateri č. gg. duhovnikov bi hotel priti, naj se blagovoli obrniti ali na škofa, ali pa po pojasnila na Mr. Frank Perovšek Willard, Wis.

Zahvala. — V stiski sem obljubila Presv Srcu Jezusovemu in Marijinemu in sv. Ani, da se bodem v "Ave Maria" javno zahvalila, ako bom vslišana in sprejela milost, za katero sem prosila. Bila sem res uslišana in z veseljem s tem spolnujem svojo obljubo. Marija Hiti.

DOPISI.

Woukegan, Ill. — Par vrstic o naši slovenski šoli: Sedaj prihaja 260 otrok v šolo, kjer jih poučuje pet sester in med njimi tudi dve Slovenki iz reda sv. Benedikta. Lahko bi jih hodilo še veliko več, ako bi judje znali ceniti vrednost naših slovenskih in župnijskih šol. Ali žali Bog, da tisti, ki najbolj kričijo kakšni narodnjaki so in koliko delajo za narod, da svoje otroke pošiljajo v javno šolo, kjer si ne bodo naučili slovensko ne pisati ne brati: to so narodnjaki res moderne dobe.

Ustanovili smo tukaj Marijino družbo pod vodstvom našega častitega župnika Rev. A. Azbe, h kateri je pristopilo 16 deklet in jih je še veliko, o katerih upamo, da se bodo še pridružile.

Zakai Marijina družba je velike vrednosti za dekleta tudi v tej deželi ne le v stari domovini, kakor si nekateri mislijo. Bog dai, da bi ta Marijina družba od zdaj eno leto štela naitetu ne bo škodovala ta družba, ampak koristila.

Marv Košir.

—O—

Pittsburgh, Pa. — se je odigrala v nov...-u zaloigra v družini rojaka Vovk. V pričo svojih dveh otrok je mož ustrelil svojo ženo, njih mačeho. "Sloga" piše o tem dogodku: Slovenci v Clevelandu se še spominjajo neke Ivane Colarič, ki je pred par leti drvila jezdec na konju kakor kak cow-boy po cleveandskih ulicah. S svojim možem ni živela v zastopnosti, po pravici ji je očital nezvestobo in je od žalosti in jeze umrl. Pred enim letom se je poročila v Pittsburghu z vdovcem Vovk, ki je imel in prvega zakona dve hčeri. Pa tudi sedaj se še ni spametovala razposajena ženska. Mož ji je večkrat predbacival njeno nezvestobo in grdo življenje. V ponedeljek 20. nov. je zopet prišlo do prepira. Vovk pograbi revolver in ustrelil ženo, da je bila pri priči mrtva, potem pa še sam sebe. Že tu v Clevelandu so ljudje povorili, da tu ne more biti dobrega konca, ker je v tolikih družinah naredila prepdir in sovraštvo. In res, kar je iskala, to je našla. — Zopet eden dokaz, da božji mlini počasi meljejo, toda jako dobro.

—O—

In še jedna: V jezeru Erie so našli mrtvo truplo sedemnaest letne Berte Kozak, ki je šla v smrt, potem, ko se je niena prijateljica umorila. Nesrečno dekle je zapustilo sledeče pismo, naslovljeno na fanta: Dragi sweetheart! Povedati Ti moram, da....

—O—

G. Pirc in vsi oznanjevalci svobodne ljubezni brez vere, ki učite, da je humbug ona cerkev, ki se trudi, da bi dala moralno podlago takimle sirotam in jih obvarovala nesramnih zapeljivcev, ali Vas je kaj srce zabolelo, ko ste pisali to poročilo? Ti in vsi jednaki slučaj so samo proti cerkveni in protivverske gonje c Clevelandu. Sad gre v klasie.

Vi pa stariši, le še dalje sledomišarite z propalicami! Le še dalje se posmehuite Vašim duhovnikom in živite brez vere! O, tudi za Vas bode prišel dan plačila. Take le nesrečne sirote bodo Vaši maščevalci in Vaši tožitelji! Ubozi otroci!

—O—

Sheboygan, Wis. Cenjeno uredništvo "Ave Maria". Prosim tudi jaz za malo prostora v Vašem listu. Po naključju mi je prišel v roke list Glas Svobode. Ko ga vzamem v roke, se začudim nad imenom tega lista. Ali sloh zasluži to ime? Vsak, pameten človek, če bere kolikani s premislekom ta list, nai preudari, kakšno svobodo nam obeta. Ko bi imeli Slovenci take ljudi za svoje voditelje, kakor je urednik Glas Svobode, no, potem Bog se nas usmili! Slovenski možje, pozor, da ne zaide ta strup v Vašo družino!

Lepo se razvija naša naselbina tukaj v Sheboygan. Vsako leto raste vedno večje število otrok za šolo godnih. Pozor katoliški očetie, in matere, kam boste pošiljali svoje otroke v šolo. Ali ne bi radi da bi se ohranil naš mili slovenski jezik med našo mladino? in da bi naši otroci dobili dobro versko vzgojo? Rojaki nobrigajmo se za pričetek naše šole! Krasen spomin bomo pustili našim naslednikom! Ko bomo mi že počivali v grobu, se bodo naši otroci spominjali v cerkvi na nas. Nailenši spomin za seboi im bomo pustili, če postavimo šolo. Zakai iz cerkve pelje prva pot v katoliško šolo vsacega otroka katoliških starišev.

Tukaj smo imeli sv. misiion, O tem, mislim, Vam bode že sporočil kai več vaš zastopnik, kaiti, ta vam je mož, ki se res briga za razvoj dobrega berila. Prosim potrpljenja, zakai to je moj prvi dopis če vam bode po volii, drugič kai več.

Z Bogom

Vaš naročnik.

(Prosimo vas, le dozgosto se oglasite! Urednik.)

—O—

Pueblo, Colo. — Z veselieim Vam poročam o naši slavnosti, ki smo jo imeli 22. oktobra, ko se je blagoslovila nova, krasna zastava društva sv. Nežje.

Tudi dan je bil krasen. Članice so se zbrale v šolskih sobah, kjer so dobile bele pačolane, potem so odkorakale z društvom strežaijev sv. Alojzija v dvorano sv. Jožefa, kjer so se zbrale botri in botre, katerih je bilo 21 parov. Potem so vsi prikorakali z gobdo v cerkev, kjer so č. g. Ciril blagoslovili zastavo. Nato je sledila beta sv. maša.

Popoldan in zvečer so imele naše mlade Slovenke veselico. Vsi farani so se z veselieim udeležili in so naredili čez dve sto dolariev čistega za cerkev. Vsem ostane dan neizbrišen v spominu.

Naš župnik, č. g. Ciril so sedaj dobili pomočnika, č. g. Urbana. Vsi smo veseli, ker je bilo že dolgo preveč dela za enega duhovnika. Mladi in vneti duhovnik zdai pomagajo v spovednici in posebno v šoli učijo krščanski nauk.

Dva tedna so bili č. g. Ciril in kratkih počitnicah v Kansas City, St. Louis in Hot Springs, kjer so obiskali posebno slovenske in hrvatske fare.

Zelo smo jih dogrešali vendar smo bili veseli da so se malo oddahnili.

Zdai voščim Vam, urednik, in vsem naročnikom "Ave Maria" vesele božične praznike in srečno novo leto.

R. Petroš

V imenu 7 in 8 razreda.

Opomba: Dopis prišel prepozno za zadnio številko. Zato Te prosimo, ne, zameri nam! Prosimo Te, le še večkrat nam piši! - Kako lepo je to, da znate učenci in učenke Vaše šole tako ledo slovensko pisati.

—O—

Iron Mountain, Mich. — Zelo sem se zveselila ko sem brala v "Ave Maria", da bode izhajal dvakrat na mesec in da bode prinašal tudi poduk za vzgojo otrok.

Zato se vam tudi jaz pridružim s \$ 3.00 za Linotype in ob enem tudi za naročnino za Koledar. To nam je silno potrebno. Posebno po naselbinah, kjer nimajo slovenskega duhovnika. O, zato spoštujte slovenskega duhovnika, kjer ga imate. Tukaj pravi zlat zaklat je za Vas. To zna in čuti najbolji tisti, kjer jih ni. Zato pa komaj čakamo katoliških časopisov, da se kaj poučimo. Ne morem, da bi ne izrekla čast in pohvalo na tem mestu tudi Amer. Slovencu, ki nas tako lepo poučuje o sv. Evanĝelijih vsaki teden. Ko bi tega lista ne imela, sem prepričana da bi zabredla s celo svojo družino v versko mlačnost. Po mojih mislih in prepričanju bi moralo tudi Jednotino Glasilo prinašati sv. evangelij in kratko razlago. O koliko koristi bi storilo za krščanstvo med Slovenci v Ameriki, ker mora Glasilo vsak plačati in čitati. Na Am. Slov. se seveda slab katoličan ne more naročiti, ker mu je trn v peti samo zavoljo pridve, ki ga dostikrat preveč zbode. Iz svoje skušnje vem, da je bila s sv. Evangelijem oteta marsikatera družina in posameznik verske mlačnosti, kjer ni slovenskega duhovnika.

Mrs. Kathie Berce
508 E. Smith St.

Zopet jeden: Andrej Dermovšek, 21 let star, član S. N. P. I. je vstrelil letno deklico Stefanio Jaklič. Zadel jo je v srce ter nato nameril revolver sebi na sence in obležal mrtev zra

ven nje. Zalezoval je ubozeĝa otroka, toda dekletce je bilo boli pošteno kot on in zato je si-roto vstrelil. — Sv. pismo pravi: plačilo za greh je smrt", pa naši rdečkariji pravijo, da je sv. pismo humbug. Ali je to res? — Nesrečni Dermovšek, kaj pravi tvoj grob na to?

Wallev Wash. — Pošiljam dolar za naročnino za list "Ave Maria", katerega rada z veseljem prečitam, kadar koli ga dobim v roke. Prinaša nam veliko poučneĝa berila, zato ga vsakemu toпло priporočam.

V verskem oziru smo tukaj boli zadušene sirote. Upravljat nas hodi duhovnik iz sosedne župnije, zdaj po zimi samo enkrat na mesec. Na božični dan bomo imeli tudi dve sv. maše. Želeli bi, ko bi nas prišel kak slovenski duhovnik kdaj obiskat, ker tukaj nas je veliko ki ne razumemo angleško.

Naročnica.

Eveleth, Minn. — Ne morem prehvaliti Vaš krasni koledar "Ave Maria" za l. 1917. Kako sem se ga zveselil! - Povem Vam, da je Vaš list v naši hiši zelo priljubljen naš hišni prijatelj. Kakor hitro pride, takoj ga vzamem v roke in ga ne denem iz rok, dokler ga ne preberem. Kako krasna je bila povest Eukratida! Kako so krasni Vaši članki. Da, koliko krasneĝa berila nam podaja ta list. Jaz mislim, da kdor prebira ta list, je nemogoče, da bi hudoben postal. Pozdravljamo g. urednika, našeĝa nezabnega misijonaria. Vsem čitateljem "Ave Maria" pa veselo in srečno novo leto.

George Savor.

Mr. in Mrs. Tomec, in svatje.

K novem letu.

Srečno novo leto,
Otročiči mali,
Ki ste zaupljivo,
Roke mi podali!

Zvesto bom zahajal,
K vam v različne kraje,
Kakor pridem danes,
Vse vas pozdravlja.

Z vami bodem molil,
Vam povesti pravil,
Peval, risal z vami,
In uganke stavil.

Voditi te hočem,
Da vam bode srečno,
Zdaj pričelo to leto,
In — življenje večno!

“Hallo children! Here I am!

No, bom pa kar pa slovensko začel. Kaj bi z angleščino? Vsaj ste vsi Slovenci, če tudi ameriški Slovenci, kaj ne?

Pozdravljeni toraj, mili slovenski amerikančki širom Združenih držav! Pozdravljeni!

Danes prvič stopam pred vas, ljubi otroci, in sem še reven. Kakor “baby” v naročju mamice, tako sem prišel med vas tudi jaz, “Mali Ave Maria”, skupaj s svojo mamico “Veliko Ave Maria”.

Vidite, že dolgo časa ste pisarili uredniku “Ave Maria”, da si tako želite svoj “paper”, ki bi bil pisan za vas slovenske šolarčke po celi Ameriki.

Tako vidite, sem pa danes tukaj!

Vesel sem vas vseh in vas rad imam, zato vas pa prosim, da bi tudi vi mene z veseljem sprejeli med se, Ali me boste?

Sicer sem vam še tako tuj, kajti ta slovenski “spelling” in “pronunciation” je ves drugačen kakor pa angleški, katerega ste vajeni.

Vendar, poskusite! Ako boste vsaki mesec prečitali vse moje predalce, kar vam bom pisal, boste v enem letu že prav lahko čitali.

Kajne, otroci, da boste mamó prosili, da bodo z vami čitali, v začetku, dokler se sami ne navadite! Da! Tako je prav! Le poskusite, pa bode šlp!

No, sicer vam bom prihodnjic še kaj več povedal. Za danes vas vse še enkrat prav srčno pozdravljam in kličem vsem.

Three cheers!

Trikrat živijo!

“Mali Ave Maria”.

62 St. Marks Pl.

New York, N. Y.

ANGEL VARUH.

Sestra R.

LIZO velikega gozda je stala krasna hiša. Vse okoli tega doma je kazalo, da stanujejo v njem precej bogati ljudje. Videla so se velika polja pridno obdelana. Krasni, rodovitni vinogradi. Vrta v najlepšem redu. Sluge in služabnice delavni in zadovoljni. Otroci so bili lepo vzgojeni, bili so pridni in pobožni, ter ljubili svoje stariše. V celi hiši je vladal mir, ljubezen do Boga in do bližnega.

Toda ko je bil najmlajši otrok v tretjem letu, je nepričakovana žalost obiskala to do sedaj tako srečno in veselo družino.

Nekega krásnega poletnega dne je vzela služkinja otroke v gozd. Tam sta se otroka v hladni senci igrala, — služkinja je pa delala ročno delo. Ko je prišel čas, da bi se vrnili domov, pokliče pestunja otroke, kateri takoj pridejo, le majhnega dve in pol leti starega Pavelčka ni nikjer. Mislila je, mogoče je kje zaspal pod kakim drevesom. — Toda nikjer, nikjer ni bilo dečka.

S strahu polnim srcem se je moralo vrniti dekle domov in naznaniti starišem grozno in žalostno novico. Takoj, ko je povedala, kaj se je zgodilo, je šel oče z več možmi v gozd otroka iskat. Celi gozd so preiskali, toda brez uspeha. Med tem ko je oče iskal otroka, je mati doma goreče molila ter prosila ljubega Boga, da bi otroka varoval vse nesreče in ji ga nazaj vrnil. Celo noč so ga iskali, celo noč je ljubeča mati molila. Strašne misli so jo mučile; če tudi morebiti ni otrok že mrtev, vendar trpi od strahu v temnem gozdu. In iz materinega srca je spet kipela goreča molitev k ljubemu Bogu in k angelu varuhu. Celo noč so iskali

zgubljenega otroka, a brez vsakega uspeha. "Otrok je sedaj gotovo mrtev", so vsi mislili, in želeli najti vsaj mrtvo telo ljubega otroka.

Zgodaj zjutraj, šla je mati, od žalosti vsa potrta v gozd, da bi tam žalovala za svojim otrokom. Jokaje pregleduje grmovje in glej! tam pod mogočnim hrastom na posteljici mehkega mahu, je ležal otrok, ne bled in mrzel — ne mrtev, temveč lep rdeč, smehlajoč se v sladkem spanju. O, kako vesela je bila sedaj mati! Kar verjeti ni mogla, da je njen sin res še živ.

Ko se otrok prebudi in zagleda svojo mater, steče ji nasproti, kakor bi se ničesar, ne bilo zgodilo.

"Ali te ni bilo nič strah po noči?" vpraša ga mati in ga vesela pritisne na svoje srce.

"Ne mama!" povedal je deček." spal sem veliko lepše kakor doma. In videl sem krasno ženo, tako kakor vi, mama. In peroti je imela, kakor oni Angel Varuh na sliki ob moji posteljici. Bila je pri meni celo noč."

Bil je to angel varuh.

— Vidite, otroci. Nad dobrimi otroci čuje vedno Angel Varuh, da se jim nič hudega ne prigodi.

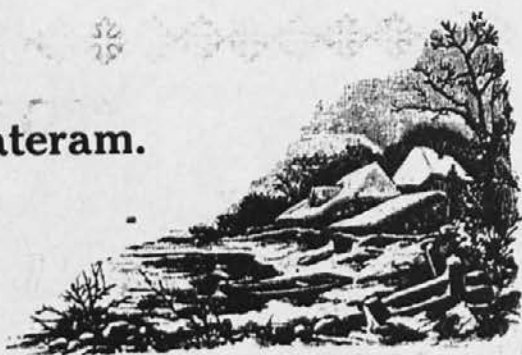
Le pridni bodite in pa vsaki dan se priporočite Angelčku Varuhu.

Angelček božji,
ti varuh si moj,
po božji dobroti
sem varvanček tvoj.
Skoz celo življenje
ti stoj mi na strani
v življenju in smrti
me hudega brani.

Slovenskim materam.

K.

K vam, ljube slovenske mamice se danes zaupno obrača "Mali Ave Maria"!

Veste, kaj Vas prav lepo prosi? Čujte! "Mali Ave Maria" je detice velikega "Ave Maria". In veste, kaj je toraj njegov namen? Gojiti ljubezen in češčenje do Marije v malih nedolžnih srčkih vaših otročičev.

Mati, ali ne skušaš tega doseči tudi sama?

Dobro! Glej, "Mali Ave Maria" ti hoče pri tej pomagati. Ali mu ne bodeš z veseljem odprla vrata v tvojo hišo, med tvoje otroke?

Kdor se materinega jezika sramuje, tudi svoje stariše ne spoštuje.

Gotovo, mati, ti ni neznano, kako ameriška slovenska mladina pogosto prezira svoje "green" stariše. Beri v koledarju "Ave Maria", povestico iz pod peresa Rev. J. Plaznika! Tako enako se je zgodilo in se še godi marsikaki slovenski ameriški materi. Otroci se je sramujejo.

Ali veš, kaj je največkrat vzrok temu? Ker otroci ne znajo jezika svojih starišev.

Z angleščino se materi odtuji tudi srce otrokovo. Mati, ki bi morala biti otrokom

najbolj poznan in ljubljena oseba, pa mu je najbolj tuja.

Posledice so: slabo vzgojeni otroci in nesrečni stariši.

Ali bi ne bilo lepo, ko bi tvoji otročiči znali tudi nekoliko slovensko čitati? Ali misliš, da bi jim to škodilo?

Nikakor! Nasprotno zelo, zelo bi jim koristilo!

Vidiš, "Mali Ave Maria" ima namen pridobiti naše "malčke", našo slovensko deco, da bi ne zaničevali slovenskega jezika svoje matere; da bi se ga ne sramovali, temveč, da bi se ga v otroških letih naučili in spoštovali s tvojo pomočjo. Tako ga bodo čislali. Z jezikom bodo spoštovali tebe, mati!

Matere, ali ne boste tudi radi tega odprle vrata svojega stanovanja "Malemu Ave Maria"? Ali ga ne boste dale v roke svojim otročičem?

Prosimo vas! Zaupno vas prosimo in upamo, da nam boste pomagale, da prej ko prej stopi "Mali Ave Maria" v slovensko javnost kot samostojen list.

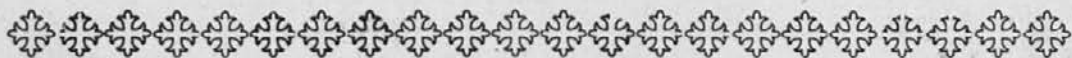
Na vas stavljamo vse naše zaupanje.

Veliko slovenskih šolarčkov je prav rešilo zastavice v koledariu "Ave Maria". Poslali smo jim v dar lepo knjižico. — **Trije učenci** so poslali tudi že svoje naloge, za katere smo raspisali nagrade. Otroci, pogum! Poskusite vsi! Ne recite: jaz ne znam! Morda bode pa šlo. Kdor ničesar ne poskusi, ničesar ne doseže! Bomo videli, katera naselbina, katera slovenska šola si bo pridobila zmago v tem "contest-u".

Cleveland, O. — Kako smo se zveselili otroci, ko smo čitali v zadnji "Ave Maria", da boste izdali za nas "šolarčke" posebno prilogo "Mali Ave Maria". To je bilo že dolgo potreba. Mi obljubimo, da jo bomo radi čitali če prav nam bode v začetku prav težko.

Ana Iavornik.

Opomba: Pogum velja. Anica! Leno znaš slovensko pisati. le še kaj nam piši. Urednik,

"CORNER"

"Kam greš zopet Johnny?"

"Malo grem na "Corner". —

Kolikokrat se čuje to vprašanje in ta odgovor po naših slovenskih hišah po Ameriki.

Da! Ta nesrečni "corner", koliko ameriške mladine je že nesrečne naredil Zato vas tako svare vaš Father, vaša "teacher-ka", in vaši stariši, da ne smete hoditi veliko na "corner".

In vendar, povejte, otroci, kdo iz med vas ne gre rad vsaki dan, zlasti zvečer, malo na "corner", vsaj za "little fun".

Vidite "corner" na ulici je res nekaj nevarnega za vas, otroci.

Veste kaj? Bo pa naš "Mali Ave Maria" odprl poseben "corner" v svojih straneh, kjer se boste tudi lahko shajali za "little fun" in sicer vsaki mesec, kolikor večerov se boste hoteli.

In pa, kar je najboljšo, na ta "corner" vam ne bode nihče branil, pač pa bodo veseli vaš Father, vaša teacherka in vaši stariši, ako vas bodo videli pogosto na tem "corneru".

In tam ne boste srečavali vedno iste obzre iste "fellows", ne! Tu se bo srečal "boy" iz Joliet z "boy"-om iz Pueblo ali "girl" iz Clevelanda z "girl" iz Pittsburga ali New Yorka.

Kako pa bode to mogoče, morebiti vprašujete?

Le poslušajte!

Tu v našem "Malem Ave Maria" bomo dali prostora dopisom vsem slovenskim šolarjem in šolaricam cele Amerike. Kar mislite, ali kar se je pri vas zgodilo, boste pisali "Malem Ave Maria", ta bo pa to pismo natisnil. Vidite, "Ave Maria" ima več tisoč naročnikov po celi Ameriki. Tako bode najmanj 6.000 slovenskih otrok po arugih mestih in krajih bralo ta dopis. Ti pa zopet ne bodo tiho. Odgovorili bodo in pisali. Vidite, tako se boste kakih šest tisoč slovenskih otrok pismeno med

seboj pogovarjali in imeli ne "little fun", toda "big fun"!

Ali ne mislite, da bo to lepo?

Kako bodo vaš Father, ali vaša "teacher" ali vaši stariši veseli, ako bodo čitali vaš dopis! Kako jih bode veselilo, ako boste mesto na "street" — "corner", radi vzeli v roke "Mali Ave Maria" in ga čitali ali mu pisali dopis.

Toda otroci ne smejo biti sami, ker drugače bo takoj "fight", ali pravilno slovensko "tepež". Zato so se pa naš stari strček ponudili in rekli: "Veste, jaz imam otroke rad in otroci imajo mene. Bom pa jaz "big boss" na tem "corneru" v "malem Ave Maria." Hoteli so reči, da bodo oni sprejemali vaše dopise in odgovarjali, oni vodili vaše "meetinge" in mir delali. Ali ne mislite, da bo tako "all right"?

Dobro, otroci, sedaj pa kar vsi pero v roke in hajd na "corner" v "Mali Ave Maria"! Kdo bode prvi? Hurrah!

Dopise pa naslovite takole:

Naš strček

62 St. Marks Place New York, N. Y.

NALOGA

Kdo je odkril Ameriko in po kom se imenuje "Amerika"?

Kdo hoče \$2.00?

Dobro! Kdor jih hoče naj odgovori na to vprašanje. Spis mora obsegati najmanj 100 besedi in ne več kot 200. Cigar spis bode naboljši. dobi nagrado \$2.00.

DOSEDAJ SO SE OGLASILI SLEDEČI:

- dosmrtni udje za "Ave Maria":
1. Rev. J. Mich. Golob, Bridgeport, Conn.
 2. Rev. A. Podboršek, Dubuque, Kans.
 3. Rev. John Trobec, Rice, Minn.
 4. Rev. M. Šavs, Delano, Minn.
 5. Mary Sever, St. Clair, Pa.
 6. Marg. Bevc, Cannonsburg, Pa.
 7. Agnes Kos, New York, N. Y.